

az országos alapot, vagy az állam fizetését, azért szétmenjenek egymástól.

Komjáthy Béla: A törvény nem így beszél!

Perczel Dezső belügyminiszter: Én azt hiszem, mi nem iktathatjuk ezt törvénybe és hogy nagyon helyesen járunk el, midőn a törvényjavaslat e szakaszát e pontban is az eredeti szövegben fogadjuk el. *(Helyeslés jobbfelől.)* Kérem tehát, méltóztassék a Komjáthy Béla képviselő úr által beadott két módosítványt mellőzni.

Elnök: Az előadó úr nem kíván nyilatkozni?

Crausz István, a közigazgatási bizottság előadója: Nem!

Elnök: Következik a határozathozatal. A 7. §-nak majdnem minden pontjához módosítvány adatván be, azt pontonként kell szavazásra bocsátanom. Az első ponthoz Heltai Ferencz képviselő úr nyújtott be kétrendbeli módosítást. Ennélfogva az első kérdés az, vajjon a t. ház az első pontot a bizottság szövegezése szerint változatlanul fogadja-e el, szemben a benyújtott két módosítással, igen vagy nem? *(Nem!)* A ház nem fogadja el változatlanul. E szerint következik Heltai Ferencz képviselő úr két módosítása felett való egyenkinti határozathozatal. Az első módosítás szerint az első pont első sorában e szó helyébe: »vagyontalansága« ez volna teendő: »szegénysége«. Elfogadja-e a ház e módosítást? *(Igen!)* Kimondom, hogy a ház e módosítást elfogadja. A második módosítás szerint a 2. sorban e szó után: »trachoma« a »szenvedők« szó kihagyásával ez teendő: »szenvedő szegény ápoltak«. Elfogadja-e a ház ezt a módosítást? *(Igen!)* A ház elfogadja.

Az a) betűvel jelzett ponthoz Komjáthy Béla képviselő úr azt a módosítást ajánlja, hagyassanak el az »és nagyszülők« és az »és unokáikért« szavak. Kérdem a t. házat, vajjon szemben e módosítással, az eredeti szöveget kívánja-e megtartani? *(Igen!)* Kérem azon képviselő urakat, kik az eredeti szöveget fogadják el, sziveskedjenek felállani. *(Megtörténik.)* A ház az eredeti szöveget elfogadja. A b) ponthoz ugyancsak Komjáthy Béla képviselő úr azt a módosítást ajánlja, hogy abból az »és unokák« és az »és nagyszüleikért« szavak kihagyassanak. Kérdem a t. házat, elfogadja-e a bizottság szövegét változatlanul, szemben e módosítással? A kik elfogadják, méltóztassanak felállani. *(Megtörténik.)* A ház többsége a szöveget változatlanul fogadja el. A c) ponthoz Komjáthy Béla képviselő úr azt a hozzátételt ajánlja: »ha a törvény szerint együttlakásra köteleztettek«. Kérdem a t. házat, elfogadja-e e pontot a bizottság szövegezésében változatlanul, szemben a módosítással? A kik változatlanul elfogad-

ják, sziveskedjenek felállani. *(Megtörténik.)* A ház többsége változatlanul fogadja el. Az utolsó bekezdés megtámadva nem lévén, elfogadtatik.

Következik a 8. §.

Molnár Antal jegyző *(olvassa a 8. §-t.)*
Heltai Ferencz!

Heltai Ferencz: T. ház! A 8. §. az egész törvénynek egyik legfontosabb intézkedése. Ha nézzük a jelenlegi községi törvény 145. §-ában szabályozott szegényügyet, lehetetlen a legnagyobb elismeréssel nem adóznunk a belügyminiszternek úrnak, hogy végre elérkezettnek találta az időt arra, hogy a községek szegényügyi terhei ne általánosságban, mint a községi törvény 145. §-ában, elvileg állapításának meg, hanem hogy részletes dispoziciók tétessenek arra nézve, hogy a szegényügy terén mik a községek kötelességei. A községi törvény 145. §-a ugyanis eddig általánosságban mondotta ki azt, hogy *(olvassa):* »A község a helyi viszonyokhoz képest gondoskodni tartozik a községben illetékes mindazon szegények ellátásáról, kik magukat községély nélkül fentartani egyáltalában nem képesek.« Melzer Vilmos képviselő úr tegnap igen helyesen utalt arra, hogy mi volt ezen általános rendelkezésnek folyománya, az tudniillik, hogy a községek egyáltalában nem tettek eleget ama kötelességüknek, hogy a szegényekről gondoskodjanak. Az a koldulási szabadság, a melyre Melzer Oszkár t. képviselő úr tegnap hivatkozott, nemcsak létezik és létezett szerte a hazában, hanem úgy hogy a község nemcsak túri, mint egy orvoshatatlan bajt, a koldulást, hanem szükségesnek tartotta a koldulást magát intézményesen rendezni. Én tudok számtalan községet és várost az Alföldön, a melyek fentartanak szegényházakat, tudniillik egy helyiséget, a melyben a szegények lakást találnak. A szegények ellátásáról és élelmezéséről azonban úgy gondoskodik a község, hogy a hét bizonyos napjain felváltva megengedi, hogy az úgynevezett peccéses koldusok az egész várost beházalhassák és természetben gyűjthessék a könyöradományokat. Ha ilyen a szegényügy állapota az ország legvagyonosabb részeiben — mert ezen állapotokat én az ország legvagyonosabb részeiből ismerem — akkor elképzelhető, hogy milyen módon képesek a szegényebb községek ezen kötelezettségnek eleget tenni.

Én, a ki elegendő figyelemmel kísérem a szegényügy terén a hazában történeteket, azt hiszem, hogy a törvény azon intézkedésének, a melynél fogva ugyanazon törvényhatóság kebelében levő több község a szegények ellátása czéljából a törvényhatóság jóváhagyása mellett egyesülhet, sőt a törvényhatóság azt is elren-